

ASSOCIACIÓ DE MÚSICA. - GIRONA

CURS V - CONCERT I
RECITAL DE LIEDER

MERCÈ PLANTADA

CANTATRIU

FREDERIC LONGÀS
PIANISTA

TEATRE PRINCIPAL

(c) *Disneves, Cultura 2005* 20 Octubre de 1926.

A les 10 de la nit.

MINISTERIO
DE CULTURA

ASOCIACIÓN DE MÚSICA. - GERONA

CURSO V - CONCIERTO I

RECITAL DE LIEDER

MERCEDES PLANTADA

CANTATRIZ

FEDERICO LONGÁS

PIANISTA

TEATRO PRINCIPAL

Miércoles, 20 Octubre de 1926.

A las 10 de la noche.

MINISTERIO
DE CULTURA

SI M'ESTIMES

PERGOLESI

Si m'estimes
si sospiris fas per mi
gentil pastor,
pena em fan els teus martiris,
goig me don la teu amor.
Mes si creus que a tu solet
jo t'hauria d'estimar,

ai el pobre pastoret
bé ets prou fàcil d'enganyar.
Una rosa purpurina
ara Silvi collirà
i amb l'excusa d'una espina
l'endemà la llançarà.
Mes de l'home aital deliri
jo jamai no seguiré,
no perquè m'agradi el lliri
d'altres flors menyspreu faré.

Trad. J. Pena

FRISANÇA

MÜLLER-SCHUBERT

Gravà em plauria amb un cisell ben fi
en tota escorça i còdol del camí;
sembrar voldria en tot bancal llaurat
amb gra de créixems, car és prest granat,
i en tot full blanc frisós voldria escriure:
Teu és mon cor, i sols per tu vull viure.
Voldria a un estornell açò ensenyà
fins que digués els mots ben net i clà,
fins que parlés talment com parlo jo,
com si el meu cor frisós li dés el to,
i dins sa gàvia fes eix cant d'hom lliure:
Teu és mon cor i sols per tu vull viure.

Trad. J. Pena

CAMPANETES DE NEU

RÜCKERT-SCHUMANN

La neu qui a flocs ahir sens treva
del cel caigué,
com companetes ja s'agleva
pel fresc vergê.
El so de campanetes no era
per llà els sembrats?
Oh, sí. Veniu, la primera
repica als prats.
Veniu plançons sense florida
qui encar dormiu:
la primavera avui us crida.
Al punt veniu!

Trad. J. Pena

VOT DE DONZELLA

CHOPIN

Si jo fos l'astre
que lluu de dia
pel qui m'estimo
refulgiria;
no és pas la prada
tota gemada
qui jo besar voldria:
ma llum daurada
sols besaria

la finestreta
de l'amor mia.
Si fos l'ocella
que canta el dia
pel qui m'estimo
mon cant seria;
i la boscúria
de ma cantúria,
so ni tonada hauria;
prop la finestra
de l'amor mia,
jorn i vesprada refulgaria.

Trad. P. J. Riera

OH GALTES XAMOSSES

BRAHMS

Oh galtes xamoses,
que en sou d'agradeses:
tu ets roja, tu albina.
Tantost que jo us miro
—no se pas com dir-ho—
em friso, debades,
per fer-vos besades.
Qué en sou d'agradeses
oh galtes xamoses!
Oh sol de delícia!
Oh dolça carícia!
Oh ullets que m'encenen

i els meus, orbs devenen!
La imatge més pura
tu ets font de ventura!
Oh sol d'eixa terra
no em facis mai guerra!
Oh dolça carícia!
Oh sol de delícia!
Beutat la més bella
oeix ma querella!
Prest vina, sí, vina
que ets dolça, divina!
No facis que plori
no deixis que em mori;
ai vina, sí, vina
i oeix ma querella
beutat la més bella.

Trad. J. Pena

MANDOLINA

P. VERLAINE-DEBUSSY

Van els de les serenates
i les tendres oïdores,
dient finors desmaiades
sota les nits cantadores.
I hi ha Tirsis i Doranta,
i Silvia com tots els dies,
i Coridon qui fa a manta

dona crudels elegies.
La seda llur tremolant
rocecs de llums argentines,
la llur dolcesa i el cant
ombres blavejants i fines.
En l'encís tot es decanta
d'una lluna rosa i grisa;
la lleu mandolina canta
en mig de l'aire que frisa.

Trad. Josep Carner

T' ESTIMO

H. C. ANDERSEN-GRIEG

Tu ets del meu ser la imatge preferida
tu ets del meu cor el goig més benaurat!
T'estimo més que tot lo d'eixa vida;
t'estimo amb fe per una eternitat!
Lo penso en tu, i sols per tu és ma pensa;
tan sols a tu mon cor és consagrat.
Si és cert que Déu regeix la terra inmensa,
t'estimo, és cert, per una eternitat!

Trad. J. Pena

JA ÈS ACÍ

MÖRIKE-WOLF

Primavera ja ets ací,
t'han portat les orenetes;
s'omple el bosc de violetes
i de roses el jardí.
De la terra humida
brota la florida;
ah! mireu
què és açò que es veu?
Primavera ets tu,
tu que'ns duus la vida,
ah! ets tu!

Trad. A. Mestres

CANÇÓ ÍNDIA

RIMSKY-KORSAKOFF

Verdors d'abim profundes i infinites
de l'indi mar gardeu tresors sens fi.
Sagrari verd,
pregon i gerd!
En ton cor reposa sobre llit de perles

dolç l'aucell mirífic d'alba faç d'ondina.
Nítida l'escuma gronxa ton plumatge.
Ai de qui t'escolta quan tos cants refiles.
Vers ta pau s'esfondra oblidant la vida.
Verdors d'abim profundes i infinites
de l'indi mar gardeu tresors sens fi.
Sagrari verd,
pregon i gerd!

Trad. Joan Gols

MON PAÍS

GRETSCHANINOW

Dolç país, país nadiu.
Llargues cavalcades,
penyes on el corb fa niu.
Udols de llopades.
Visca mon país nadiu.
Vastes encontrades,
selva, rossinyol joliu,
vents i nuvolades.

Trad. L. Via

PASTORAL

STRAVINSKY

Cançó sense paraules, imi-
tant el cant d'un pastor en la
muntanya.—Mercè Plantada
ha cantat aquesta obra en els
Concerts de Quaresma, de la
Orquestra Pau Casals, diri-
gida pel mateix Stravinsky,
en el Teatre Liceu.

ANANT AL LLIT

(De «La cambra dels nens»)

MUSSORGSKY

Oh Senyor i Mestre!
Guarda el meu papa
i la meva mama:
Guarda i empara
mos germans, Tonet
i Merceneta!
Guarda i empara
l'àvia, pobra jaia!
conserva-la forta
i ben trempada,

jaia velleta,
jaia estimada!
Oh, Senyor! Guarda ensems
la tieta Catarina,
l'Angeleta i la Serafina
i les cosinetes,
Cinteta i l'Agneta,
la Tana i la Teta;
l'oncle Pere, l'oncle Pau;
el cosí Estevet,

el Pepet i el Colau...!
Guarda'ls, oh, Senyor
i apiada't de tots
i d'en Jaume i en Nasi,
i en Guiu i en Pancrasi
i en Jordi i en Jofre
i en Quirze i en Nofre...

Teta, ai! Teta,
què més encara?

—Dolent, que ja no te'n recordes!
Quants cops hauré de dir-t'ho?
«Oh, Senyor, perdona a nosaltres pecadors...»
—Oh Senyor, perdona a nosaltres pecadors...
Oi, que és així?

Trad. J. Pena

OH GALTES XAMOSSES

BRAHMS

Oh galtes xamoses,
que en sou d'agradeses:
tu ets roja, tu albina.
Tantost que jo us miro
—no se pas com dir-ho—
em friso, debades,
per fer-vos besades.
Qué en sou d'agradeses
oh galtes xamoses!
Oh sol de delícia!
Oh dolça carícia!
Oh ullets que m'encenen

i els meus, orbs devenen!
La imatge més pura
tu ets font de ventura!
Oh sol d'eixa terra
no em facis mai guerra!
Oh dolça carícia!
Oh sol de delícia!
Beutat la més bella
oeix ma querella!
Prest vina, sí, vina
que ets dolça, divina!
No facis que plori
no deixis que em mori;
ai vina, sí, vina
i oeix ma querella
beutat la més bella.

Trad. J. Pena

MANDOLINA

P. VERLAINE-DEBUSSY

Van els de les serenates
i les tendres oïdores,
dient finors desmaiades
sota les nits cantadores.
I hi ha Tirsis i Doranta,
i Silvia com tots els dies,
i Coridon qui fa a manta

dona crudels elegies.
La seda llur tremolant
rocecs de llums argentines,
la llur dolcesa i el cant
ombres blavejants i fines.
En l'encís tot es decanta
d'una lluna rosa i grisa;
la lleu mandolina canta
en mig de l'aire que frisa.

Trad. Josep Carner

T' ESTIMO

H. C. ANDERSEN-GRIEG

Tu ets del meu ser la imatge preferida
tu ets del meu cor el goig més benaurat!
T'estimo més que tot lo d'eixa vida;
t'estimo amb fe per una eternitat!
Io penso en tu, i sols per tu és ma pensa;
tan sols a tu mon cor és consagrat.
Si és cert que Déu regeix la terra inmensa,
t'estimo, és cert, per una eternitat!

Trad. J. Pena

JA ÈS ACÍ!

MÖRIKE-WOLF

Primavera ja ets ací,
t'han portat les orenetes;
s'omple el bosc de violetes
i de roses el jardí.
De la terra humida
brota la florida;
ah! mireu
què és açò que es veu?
Primavera ets tu,
tu que'ns duus la vida,
ah! ets tu!

Trad. A. Mestres

CANÇÓ ÍNDIA

RIMSKY-KORSAKOFF

Verdors d'abim profundes i infinites
de l'indi mar gardeu tresors sens fi.
Sagrari verd,
pregon i gerd!
En ton cor reposa sobre llit de perles

dolç l'aucell mirífic d'alba faç d'ondina.
Nítida l'escuma gronxa ton plumatge.
Ai de qui t'escolta quan tos cants refiles.
Vers ta pau s'esfondra oblidant la vida.
Verdors d'abim profundes i infinites
de l'indi mar gardeu tresors sens fi.
Sagrari verd,
pregon i gerd!

Trad. Joan Gols

MON PAÍS

GRETSCHANINOW

Dolç país, país nadiu.
Llargues cavalcades,
penyes on el corb fa niu.
Udols de llopades.
Visca mon país nadiu.
Vastes encontrades,
selva, rossinyol joliu,
vents i nuvolades.

Trad. L. Via

PASTORAL

STRAVINSKY

Cançó sense paraules, imi-
tant el cant d'un pastor en la
muntanya.—Mercè Plantada
ha cantat aquesta obra en els
Concerts de Quaresma, de la
Orquestra Pau Casals, diri-
gida pel mateix Stravinsky,
en el Teatre Liceu.

ANANT AL LLIT

(De «La cambra dels nens»)

MUSSORGSKY

Oh Senyor i Mestre!
Guarda el meu papa
i la meva mama:
Guarda i empara
mos germans, Tonet
i Merceneta!
Guarda i empara
l'àvia, pobra jaia!
conserva-la forta
i ben trempada,

jaia velleta,
jaia estimada!
Oh, Senyor! Guarda ensems
la tieta Catarina,
l'Angeleta i la Serafina
i les cosinetes,
Cinteta i l'Agneta,
la Tana i la Teta;
l'oncle Pere, l'oncle Pau;
el cosí Estevet,

el Pepet i el Colau...!
Guarda'ls, oh, Senyor
i apiada't de tots
i d'en Jaume i en Nasi,
i en Guiu i en Pancrasi
i en Jordi i en Jofre
i en Quirze i en Nofre...

Teta, ai! Teta,
què més encara?

—Dolent, que ja no te'n recordes!
Quants cops hauré de dir-t'ho?
«Oh, Senyor, perdona a nosaltres pecadors...»
—Oh Senyor, perdona a nosaltres pecadors...
Oi, que és així?

Trad. J. Pena

HOPAK

MUSSORGSKY

Eih, aup, aup, aup, hopak!
 Sóc la dona d'un cossac
 qui ara és vell i poc airós,
 home roig i gens graciós;
 trista sort que em dóna eix pac.

Eih!

Eixa sort em desconsola;
 ves, mon vell, beu aigua sola;
 jo me'n vaig a la taverna
 i la mona agafo al poc
 mentre els gots van fent xoc, xoc.
 Com més beu sembla un bastó,
 com més beu sembla un falcó.
 Ella, ball que ballaràs,
 un minyó li va al detràs,
 prô el seu vell furiós la crida
 i ella el gueto envia a dida.
 Tu, diable, et vas casar,
 doncs pa blanc m'has de donar,

Veies!

Cal que et cuidis dels petits
 ben menjats i ben vestits.

Veies!

Pensa que si no t'afanyes

MONTANYA AVALL

J. M. GUASCH - J. BARÓ
 GÜELL

La vacada va baixant
 poc a poc, esquellejant,
 que a montanya apreta el fret

LA GINESTA

J. MARAGALL-F. PUJOL

La ginesta altra vegada!
 La ginesta amb tanta olor!
 Es la meva enamorada
 que ve al temps de la calor.
 Per a fer-li una abraçada
 he pujat dalt del serrat:
 de la primera besada

ja ho faré jo amb bones manyes.

Penses!

Cerca, doncs, vell ple de nyonya,
 cerca prest si tens vergonya.

Cerques?

Apa, jai, a ser bonet;
 bressa el nostre petitet.

Ansia!

Bressa'l, avi, bressa'l bé.

Ansia!

Quan vint anys jo sols tenia,
 quan a tots els homs plavia,
 em posava ben mudada
 al portal o a la finestra;
 feia senyes, feia gresca,
 mes brodava força destra.
 Tu Simó, tu Jan, tu Jaume,
 au de pressa el gec poseu-vos
 per fê amb mi una passejada,
 seure après i fer cantada,
 au, au, au, au!

Eih, Eih! Som-hi, doncs, au hopak!
 Jo estimava el brau cossac
 qui ara és vell i poc airós.
 home roig i gens graciós;
 trista sort que em dóna eix pac.

Eih!

Trad. J. Pena

i s'enyora ja el vailet.
 La vacada va baixant
 i el marrec la va empaitant
 desteixint una cançó
 d'una noia i un pastô.
 La vacada va baixant
 i a montanya va nevant!

m'ha deixat tot perfumat.

Feia un vent que enarborava.
 feia un sol molt resplendent:
 la ginesta es regirava
 furiosa al sol rient.

Jo la prenc per la cintura:
 l'estisora va en renou
 desflorant tanta hermosura
 fins que el cor me n'ha dit prou.

Amb un vimet que creixia
innocent a vora seu,
he lligat la dolça aimia
ben estreta en un pom breu.
Quan l'he tinguda lligada

m'he girat de cara al mar...
M'he girat al mar, de cara,
que brillava com cristall;
he aixecat el pom enlaire
i he arrencat a córrê avall.

ORFE!

S. ALBERT-J. GARRETA

Quan el meu fill plora
m'omple el cor de dol;
per dar-li consol
el bresso a tothora;
el seu pare enyora,
que mai més vindrà.
Quan el meu fill plora
a mi em fa plorâ.

Quan ja és adormit
s'alegra sa cara,
batega son pit...
Deu veure el seu pare.
Si pogués dormir
jo també el veuria,
deixant de sofrir
de nit i de dia.
Non-non, dorm petit,
que et bressa ta mare:
non-non,
jo vetllo el teu son.

CANÇÓ DE GRUMET

T. GARCÉS-E. TOLDRÁ

Adéu, turons de Marsella,
ja se'n van els mariners.
Tot just hem issat la vela
es gira un oratge fresc.
Aquell pinar de la costa
deu ser ple de cants d'ocell;
si no sentim l'ocellada
ens duu romaní l'oreig.
Quin goig, de bon dematí,
seguir la darrera estrella:
«no hi ha lliri sense flor
ni barco sense bandera».
Infla't, vela; llisca vela!
Com s'allunya la ciutat!
Guaita l'or clar de la platja
i a dalt de tot el cel clar.

Timoner, potser sospires?
l'enyorança t'ha punxat?
El gallaret llengoteja
i enjoia tota la nau.
Quin goig, cremant sobre els pals
el gallaret de la festa:
«no hi ha lliri sense flor
ni barco sense bandera».
Adéu, turons de Marsella!
adéu, la noia i el pi!
No ens espanten les ventades
ni la boira de la nit.
Si el vent xiula entre les cordes
demà el mar serà ben llis.
A cada port ens espera
amorós, un llavi fi.
Quin goig, tornant de la mar,
el petó d'una donzella:
«no hi ha lliri sense flor
ni barco sense bandera».

ROMANÇ DE SANTA LLUCIA

J. M. DE SAGARRA-TOLDRÀ

Perquè avui és Santa Llúcia,
dia de l'any gloriós,
pels volts de la plaça Nova
rondava amb la meva amor.

Anem tots dos a la fira,
amiga, anem-hi dejorn
que una mica de muntanya
alegri nostra tristor.
Comprarem grapats de molça

i una enramada de arbós
i una blanca molinera,
una ovella i un pastor.
Ho posarem, al migdia,
dins el nostre menjador,
i abans de seure a la taula
ens ho mirarem tots dos,
que una mica de muntanya
ens faci el menjar més dolç.
Perquè avui és Santa Llúcia,
dia de l'any gloriós,
tals paraules m'acudien
quan he vist la meva amor.

R I E R A A V A L L

A. MESTRES-LAMOTE DE GRIGNON

Quan tornàvem de la font
que fresca era l'aigua!
hem passat per sota el pont,
que bermosa la tarda!
que en deia de coses la brisa de maig bronzint en les canyes.

Sota el pont arrecerats
que fresca era l'aigua!
hem vist dos enamorats
que hermosa la tarda!
vestits de les festes amb flors a les mans i enceses les galtes.

En sentir-nos arribar
que fresca era l'aigua!
s'han deixat de festejar
que hermosa la tarda!
no sé si ens han vistos, mes la santa nit no ens l'han pas tornada.

Nosaltres havem passat;
que fresca era l'aigua!
la parella s'ha quedat
que hermosa la tarda!
i a poc va semblar-nos que a sota el pont un bes ressonava.

La cançó ja ho sé bé prou;
que fresca era l'aigua!
la cançó res té de nou
que hermosa la tarda!
però demà i sempre serà la d'avui l'eterna balada.

LA NOIA BONICA

I. IGLESIAS-F. LONGÁS

El meu pare té mal gènit
i s'enutja tot seguit.
Si sabia que t'estimo
no em veuries més de nit.
El meu pare té un caràcter
que per res la sang li bull...
Si sabia que és ben teva
la nineta del seu ull!
El meu pare es mataria
per la meva salvació:
jo, per ell, sóc una noia
que no admet comparació.

FLOR TARDANA

I. IGLESIAS-F. LONGÁS

Camí de la vellesa
la Tana i el Galan,
refent la juvenesa
floreixen un infant.
Tant que ells el desitjaven
al bo de llur vigor;
quan ja no ho esperaven,
rebrotà llur amor.
Xamosa flor tardana
de flaïre refrescant,
la joia de la Tana,

UNA CANÇO TEIXIRÉ

M. SAPERES-F. LONGÁS

Una cançó teixiré
tota plena d'alegria,
per fil d'or un raig de sol,
per teler, ma fantasia.
Vull dibuixar-hi clavells,
lliris blaus, lilàs i roses
i una pluja matinal

Perquè em tenen per bonica
no consent que faci res:
vol que aprengui a ser senyora,
sent la filla d'un pagès.
Ell es pensa que una pobra,
si és bonica i té bondat,
pot casar-se a mans besades,
amb un jove potentat.
Prou la mare li fa veure
que en això no va pas bé;
prou li explica, a totes hores,
que el seu goig no podrà sê.
I ell em mira i em remira
com si fos un gran tressor;
i s'encanta i em fa festes,
no veient que em lliga el cor.

la perla del Galan.

Llurs cors, vencent les cendres,
flamegen amb nou brill
davant la vida tendra
de llur estimat fill.

La mare amb amorettes
el gronxa en el bressol
i fent-li ball-manetes,
el pare sempre es dol.

—Per què plores bon pare
si riu el nostre infant?

—Sols ploro bona mare
perquè no el veuré gran!

de poncelles mig descloses.

Teixida aquesta cançó,
la ruixaré amb glops de flaïre
desfermant-la cel amunt,
que voleï a grat de l'aire.

I en ella hi haurà dos noms
i dues rialles franques
i dos cors i un sol voler
i dues ànimes blanques.

MINISTERIO DE CULTURA

P R O G R A M A

I

Si m' estimes	PERGOLESI
Frisança	SCHUBERT
Campanetes de neu	SCHUMANN
Vot de donzella	CHOPIN
Oh galtes xamoses!	BRAHMS

II

Mandolina	DEBUSSY
T' estimo	GRIEG
Ja és ací!	WOLF
Cançó índia	RIMSKY-KORSAKOFF
Mon país	GRETSCHANINOW
Pastoral	STRAVINSKY
Anant al llit	} MUSSORGSKY
Hopak!	

III

Muntanya avall	BARÓ
La Ginesta	PUJOL
Orfe!	GARRETA
Cançó de grument	TOLDRÁ
Romanç de Sta. Llúcia	»
Riera avall	L. DE GRIGNON
La noia bonica	} LONGÁS
Flor tardana	
Una cançó teixiré	

MINISTERIO DE CULTURA

PRÓXIMO CONCIERTO:

Recital de violoncelo a cargo del eminente
concertista

G A S P A R
C A S S A D Ó

P R O G R A M A

I

Si m' estimes	PERGOLESÌ
Frisança	SCHUBERT
Campanetes de neu	SCHUMANN
Vot de donzella	CHOPIN
Oh galtes xamoses!	BRAHMS

II

Mandolina	DEBUSSY
T' estimo	GRIEG
Ja és ací!	WOLF
Cançó índia	RIMSKY-KORSAKOFF
Mon país	GRETSCHANINOW
Pastoral	STRAVINSKY
Anant al llit	} MUSSORGSKY
Hopak!	

III

Muntanya avall	BARÓ
La Ginesta	PUJOL
Orfel	GARRETA
Cançó de grument	TOLDRÀ
Romanç de Sta. Llúcia	»
Riera avall	L. DE GRIGNON
La noia bonica	} LONGÁS
Flor tardana	
Una cançó teixiré	

MINISTERIO DE CULTURA

PROPER CONCERT.

Recital de violoncel·lo a càrrec de l'eminent
concertista

GASPAR
CASSADÒ